

Forside (<https://stm.dk/>) | Statsministeren (<https://stm.dk/statsministeren/>) |

Taler (<https://stm.dk/statsministeren/taler/>) |

Statsminister Mette Frederiksens nytårstale 1. januar 2026

TALE

Statsminister Mette Frederiksens nytårstale 1. januar 2026

01.01.2026 | Mette Frederiksen II (2022-)

Det talte ord gælder.

God aften.

Jeg har nu været jeres statsminister i mere end seks år.

Det har først og fremmest været en ære.

Og når vi senere i år skal til valg. Så kan det vise sig, at denne nytårstale blev min sidste.

Tillad mig derfor at være lidt mere direkte i aften. Både politisk og personligt.

* * *

Jeg blev socialdemokrat, fordi jeg er optaget af retfærdighed.

Jeg blev statsminister, fordi jeg tror på, at vi kan gøre det her land endnu bedre.

Det har jeg gjort mit bedste for.

Samtidig blev tiden en helt anden, end jeg havde forestillet mig.

Først corona. Så krig i Europa. Nu igen konflikten om Grønland – om Kongeriget.

Jeg tror, at kriserne har formet os alle sammen.

Også mig.

De har gjort mig mere hård. Ikke inden i. Men i debatterne. Jeg kan selv se forandringen på billederne.

En del af kritikken af mig er berettiget. Og den tager jeg til mig.

Jeg har været optaget af, at vi sammen får Danmark og Europa igennem en svær tid.

Men undervejs har jeg ikke altid lyttet ordentligt til jer. Til dig.

Vi har ikke gjort nok i forhold til de høje fødevarepriser.

Vi har ikke gjort nok i forhold til den stigende ulighed.

Og vi har ikke gjort nok for de børn, der mistrives.

Det skal være anderledes. Og det er mit ansvar.

* * *

Derfor først; til jer forældre og bedsteforældre, der ser med i aften.

Vi kender nok alle sammen et barn eller ungt menneske, der ikke har det godt.

Et barn, hvis barndom tynges af angst, skolevægning, mistrivsel eller manglende tro på sig selv og livet.

Selvom de fleste børn og unge i Danmark lever gode og lykkelige liv. De ser en verden, der er ny for deres øjne. De har drømme og håb for fremtiden.

Så er der alt for mange børn og familier, der slås mod mørket. Enten i sindet. Eller i oplevelsen af at kæmpe mod systemet.

For mange står alene i en svær situation.

Mor og far går tappert på arbejde. I gør jeres bedste. Men tvivlen nager. Ringer de fra skolen igen?

En teenager, der er alene derhjemme. Uden fysisk fællesskab med andre. Skænderier om skærmtid, sociale medier og mobiltelefoner. En fejlslagen inklusion i folkeskolen.

I er hårdt spændt for.

Og vi skal som samfund være mere fælles om det her.

Vi er i gang med at ændre folkeskolen. Vi er i gang med at styrke psykiatrien. Flere unge har nu et fritidsjob.

Der er ikke nogen enkel løsning. Og vi har hver især et ansvar.

Men der er nogle, der lige nu stjæler barndommen fra vores børn.

Tech-giganterne.

De skal reguleres hårdere.

Og ejerne af de sociale medier?

De har tjent millioner og milliarder på andre menneskers bekostning. Især vores børn.

Det er på tide, at de begynder at betale tilbage. Så deres enorme formuer også investeres i børn og unges trivsel. Ikke bare i Danmark, men i hele Europa.

Det arbejde vil jeg sætte mig i spidsen for.

* * *

Jeg blev selv født i 1970'erne.

Det var en tid uden mobiltelefoner og sociale medier. Til gengæld var arbejdsløsheden høj og økonomien dårlig.

Det var dengang, John Mogensen sang, at der er noget galt i Danmark.

”Bare tegnedrengen er i orden, kan man få det, som man vil.”

Gad vide, hvad han havde sagt, hvis han havde levet i dag?

For selvom Danmark er et både rigere og bedre land. Og selvom vi lever længere, og markant flere har fået en god skolegang og uddannelse. Så er uligheden samtidig blevet større.

Det er en udvikling, jeg som statsminister har forsøgt at gå op imod.

Vi har indført en ret til tidlig pension for jer, der har haft de længste og hårdeste arbejdsliv. Givet et lønløft til jer – særligt i kvindefagene – der arbejder med børn, ældre og syge.

Vi har hævet ældrechecken. Gjort dagpengesystemet mere solidarisk for danske lønmodtagere. Hjulpet mennesker fra kontanthjælp til arbejde. Kæmpet mod boligspekulanterne. Tilført vores fælles velfærd mange flere penge.

Men vi har ikke gjort nok.

Der er noget galt, når familier med helt almindelige indkomster har svært ved at finde en lejlighed, der er til at betale i København. Mens man andre steder i landet dårligt kan låne til et parcelhus.

Der er noget galt, når nogen er blevet rige – alene ved at bo det rigtige sted. Mens andre har svært ved at få pengene til at række nede i supermarkedet.

Og der er noget galt. Når nogen kan pensionere sig selv i en tidlig alder. Mens de fleste andre bare kan se pensionsalderen stige og stige.

Jeg tror ikke på, at alle skal være ens.

Men efter min mening er Danmark for lille til store forskelle.

Også når det handler om sundhed.

I mange år har det været sådan, at der er færrest læger i de dele af Danmark, hvor der er flest syge. Det burde være omvendt. Og det laver vi om på. Nu kommer der flere læger til Lolland og Vendsyssel.

Jer, der lever med en kronisk sygdom. KOL. Diabetes. Dig, der er hjertepatient. I kan se frem en mere sammenhængende behandling. Nu er det jeres tur til patientrettigheder.

Og når det gælder kræft. Så er der nu mere hjælp på vej til dig, der har overlevet sygdommen. Men nu slås med senfølger.

Kan I huske for et par år siden?

Der var lange ventetider på sygehusene, og der manglede både jordemødre og sygeplejersker.

Det har vi gjort noget ved.

Men et af de steder, hvor hjælpen stadig halter. Det er for jer, der lever med en af de mest ondsksfulde sygdomme, der findes.

Demens.

Først glemmer man. Så ændrer man adfærd. Til sidst er man ikke til at kende igen.

At være tæt på et menneske, der forsvinder for øjnene af en. Det er ubærligt.

”Minderne har jeg da lov at ha’,” synger Liva Weel så smukt.

Men det er kun en lille trøst for dig, der er pårørende.

Og selvom lægevidenskaben endnu ikke kan helbrede demens. Så skal vi blive bedre til at opdage sygdommen hurtigere. Til at forebygge og lindre. Til at se det menneske, der stadig er inde bagved. Og vi kan give mere hjælp og støtte til pårørende.

Alt det er en del af den nationale demensplan, som regeringen vil fremlægge i det nye år.

Vi opretter også det første nationale forskningscenter for kvinders sundhed.

For kvindesygdomme. De har desværre været underprioriteret i alt for mange år.

Det vil vi lave om på.

Og vi vil se på, hvordan vi bedre hjælper jer, der kæmper med gener eller skader efter en fødsel.

Jeg tror, at der har hersket en lidt gammeldags indstilling i vores samfund: At vi kvinder bare skal bide tænderne sammen og snuppe to Panodiler.

Efterfødselsskader skal tages alvorligt og behandles. Det burde sige sig selv.

* * *

Politik kan stadig gøre en forskel.

Selv når det er en mærkelig regering, der står bag.

Jeg fortryder ikke, at vi for tre år siden dannede en regering hen over midten.

I en verden præget af splittelse og uro valgte vi herhjemme at samarbejde.

Det har ikke gavnet os som partier.

Men jeg er ikke i tvivl om, at det har tjent Danmark.

Og jeg vil appellere til, at partierne på Christiansborg ikke taler sig for langt væk fra hinanden.

Ikke mindst, når det handler om fødevarepriserne.

Vi kan ikke styre de globale råvarepriser. Men vi kan afbøde nogle af konsekvenserne.

Læg mærke til din næste lønseddel eller udbetaling. Eller din el-regning, hvor afgiften nu næsten forsvinder.

Takket være gode overenskomster. Lønloftet. Pensionen, der stiger. Og skattelettelserne, der blandt andet gavner den enlige mor eller far.

Så vil langt de fleste danskere i år have flere penge til rådighed, selv efter der er købt ind til aftensmad eller madpakker til børnene.

Men det er stadig alt for dyrt at handle. Og det rammer mest jer danskere, der i forvejen har få penge at gøre godt med.

Jeg sagde tidligere, at vi ikke har gjort nok ved de høje fødevarepriser.

Det gør vi nu.

Regeringen vil foreslå, at der i år indføres en fødevarecheck. Blandt andet til jer pensionister, der ikke har store formuer i banken. Jer, som står uden arbejde. Og jer børnefamilier, der ikke har høje indkomster.

En kontant overførsel.

Det giver dig bedre råd til at gå i supermarkedet. Men det får ikke priserne til at falde.

Derfor vil regeringen i den økonomiske plan, vi fremlægger i det nye år, også afsætte penge til at sænke momsen.

Enten så fødevarerne generelt bliver lidt billigere. Eller så momsens helt fjernes på frugt og grønt.

Det går vi nu i gang med at forhandle med Folketingets partier.

* * *

Inden længe præsenterer regeringen også en omfattende udvisningsreform. Den vil betyde, at endnu flere kriminelle udlændinge skal sendes ud af Danmark.

Men lad mig først sige dette:

Til jer, der har taget Danmark til sig. Og som vi har brug for i vores samfund.

Man kan godt være dansker, selvom ens livret ikke er frikadeller. Eller makrelmadder for den sags skyld.

Vi danskere ser ikke ens ud. Det skal vi heller ikke. Men vi skal ville hinanden.

Og i Danmark er det sådan, at når demokrati og religion støder sammen. Så er det Gud, der har vigepligt.

Derfor – til de mennesker, der er kommet hertil og begår kriminalitet:

I skal ikke være her.

Vi gider ikke jeres vanvidskørsel og dominanskultur.

I ødelægger verdens dejligste land. Og det skal I ikke have lov til.

Ingen kan forstå, hvorfor en irakisk mand, der er dømt for brutalt at overfalde en sagesløs person med en golfkølle, ikke kan udvises.

Eller hvorfor en tidligere straffet mand fra Kosovo, der er dømt for igennem flere år at have mishandlet sine børn og ægtefælle, kan få lov til at blive her.

Regeringen foreslår derfor, at udlændinge udvises, hvis de begår alvorlig kriminalitet og idømmes mindst et års fængsel. Uanset hvilken tilknytning de har til Danmark.

Dermed bliver det helt klare udgangspunkt, at hvis man for eksempel dømmes for voldtægt, grov vold eller anden alvorlig kriminalitet. Så er det slut med at være i Danmark.

Takket være en stram dansk udlændingepolitik – og hvor vi går til kanten af konventionerne – så udviser vi allerede mange kriminelle udlændinge.

Når vi nu kan gå endnu videre. Så skyldes det, at det før jul lykkedes Danmark – sammen med Italien – at samle opbakning fra 27 lande til en ny fortolkning af den europæiske menneskerettighedskonvention.

Nu skal det først og fremmest være befolkningerne – og ofrene – der beskyttes. Og ikke gerningsmanden.

I stedet for at vente flere år på, at det slår igennem i domstolenes praksis, så går vi forrest og gennemfører lovgivning allerede inden sommer.

* * *

Min tale i aften har ikke handlet om udenrigspolitik.

Det kunne den godt have gjort.

Men I kender min analyse. I ved, hvor jeg – og hvor regeringen – står.

Vi er i fuld gang med at styrke dansk forsvar og beredskab.

Aldrig før har vi oprustet så markant. Så hurtigt. Og vi fortsætter støtten til Ukraine.

For nogle virker det måske som en konflikt langt væk.

Men tingene hænger sammen.

Lader vi først ét land falde. Så er vejen banet for, at Rusland kan gå videre ind i Europa.

Vi er også i gang med at styrke sikkerheden i Arktis.

Kongeriget er stort i geografi. Lille i befolkninger.

I det forgange år har vi måttet lægge øre til meget.

Trusler. Pressure. Nedladende tale. Fra vores nærmeste allierede gennem en menneskealder.

Om at ville overtage et andet land, et andet folk. Som om det var noget, man kunne købe og eje.

Det hører ingen steder hjemme.

Vi løfter vores ansvar i verden. Det er ikke os, der søger nogen konflikt.

Men lad ingen være i tvivl: Uanset hvad der kommer til at ske. Så står vi fast på, hvad der er rigtigt og forkert.

* * *

Jeg forstår godt, hvis man går ind i det nye år uden stor optimisme på verdens vegne.

Håbet gemmer sig godt i disse år.

Men måske behøver vi i virkeligheden ikke at lede så længe.

Måske er det lige her?

I vores omsorg for hinanden.

I vores tillid til andre.

I vores danske måde at gøre tingene på.

Måske skal vi tro lidt mere på os selv. Og på de værdier, vi har bygget Danmark på. Hvor få har for meget og færre for lidt.

Og måske er det særligt i svære tider, at vi skal genfinde troen på, at i morgen bliver bedre end i dag.

Det vil jeg i hvert fald gøre mit til.

Godt nytår.